

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2020. gada 16. oktobrī
(OR. en)

12020/20

Starpiestāžu lieta:
2020/0293(NLE)

ENV 638

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2020) 654 final
Temats:	Priekšlikums - PADOMES LĒMUMS par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību (Bernes konvencija) pastāvīgās komitejas četrdesmitajā sanāksmē

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2020) 654 *final*.

Pielikumā: COM(2020) 654 *final*

Briselē, 16.10.2020.
COM(2020) 654 final

2020/0293 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību (Bernes konvencija) pastāvīgās komitejas četrdesmitajā sanāksmē

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums ir par lēmumu, ar kuru nosaka nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību pastāvīgās komitejas četrdesmitajā sanāksmē, kas 2020. gada 1.-4. decembrī Strasbūrā, Francijā notiks saistībā ar paredzēto pastāvīgās komitejas divu lēmumu pieņemšanu par konvencijas grozījumiem un Paplašināta daļējā nolīguma izveidošanu.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Konvencija par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību (Bernes konvencija)

Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību ("konvencija") mērķis ir aizsargāt Eiropas savvaļas augus un dzīvniekus un to dabīgos biotopus, jo īpaši ja to aizsardzībai ir vajadzīga vairāku valstu sadarbība. Tas ir starpvaldību līgums, kas noslēgts Eiropas Padomes aizgādībā. Konvencija stājās spēkā 1982. gada 1. jūnijā.

Eiropas Savienība ir konvencijas līgumslēdzēja puse kopš 1982. gada 1. septembra¹. Patlaban konvencijai ir 51 līgumslēdzēja puse, to vidū visas ES dalībvalstis.

2.2. Pastāvīgā komiteja

Pastāvīgā komiteja ir konvencijas lēmēj institūcija. Tā ir atbildīga par konvencijas piemērošanas uzraudzību. Tās funkcijas ir uzskaitītas konvencijas 13.–15. pantā. Komitejas sanāksmes notiek ne retāk kā reizi divos gados vai tad, kad to pieprasa līgumslēdzēju pušu vairākums. Ierasts, ka pastāvīgā komiteja tiekas katru gadu.

Saskaņā ar konvencijas 16. pantu grozījumus konvencijas 13.–24. pantā pieņem ar trīs ceturtdaļu pastāvīgās komitejas pušu balsu vairākumu, pēc tam tos iesniedz apstiprināšanai Ministru komitejā.

Saskaņā ar konvencijas 14. pantu pastāvīgā komiteja var iesniegt priekšlikumus, kā uzlabot konvencijas efektivitāti. Tādēļ pastāvīgā komiteja var nolemt ierosināt Ministru komitejai pieņemt Paplašinātu daļējo nolīgumu, lai uzlabotu konvencijas piemērošanu. Saskaņā ar reglamenta 8.b pantu šo pastāvīgās komitejas lēmumu pieņem ar divu trešdaļu nobalsojušo vairākumu.

2.3. Paredzētais pastāvīgās komitejas akts

Paredzams, ka četrdesmitajā sanāksmē, kas notiks 2020. gada 1.–4. decembrī Strasbūrā, Francijā, pastāvīgā komiteja pieņems lēmumus par:

- konvencijas grozījumu, ar ko ieviestu finanšu klauzulas ("pirmais paredzētais akts"), un
- Paplašinātu daļējo nolīgumu par fondu, kas paredzēts Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību īstenošanai ("otrais paredzētais akts").

¹ Padomes Lēmums 82/72/EEK (1981. gada 3. decembris) par to, ka jānoslēdz Konvencija par Eiropas savvaļas dzīvnieku, augu un dabisko biotopu aizsardzību (OV L 38, 10.2.1982., 1. lpp.).

Pirmā paredzētā akta mērķis ir grozīt konvenciju, lai ieviestu finanšu mehānismu, saskaņā ar kuru pastāvīgā komiteja noteiktu pušu obligāto finanšu iemaksu apjomu nolūkā papildināt Eiropas Padomes parastā budžeta piešķirumu.

Saskaņā ar konvencijas 16. pantu pirmais paredzētais akts stājas spēkā attiecībā uz visām pusēm pēc Ministru komitejas apstiprinājuma un trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad visas līgumslēdzējas puses ir paziņojušas par tā pieņemšanu.

Otrā paredzētā akta mērķis ir stiprināt starpvaldību sadarbību Bernes konvencijas īstenošanai, tostarp nosakot Paplašinātā daļējā nolīguma pušu obligāto finanšu iemaksu.

Saskaņā ar Eiropas Padomes statūtu 20. panta d) punktu un Eiropas Padomes Ministru komitejas rokasgrāmatas par procedūrām un darba metodēm 2. pantu pēc pastāvīgās komitejas lēmuma otrais paredzētais akts stājas spēkā attiecībā uz visām Paplašinātā daļējā nolīguma pusēm pēc tā pieņemšanas Ministru komitejā ar divu trešdaļu nobalsojušo pārstāvju vairākumu un to pārstāvju balsu vairākumu, kuriem ir tiesības piedalīties Ministru komitejā, un pēc tam, kad ir sasniegts parakstītāju sliekšnis. Ja vien Ministru komiteja nenolemj citādi, minimālais dalības sliekšnis ir viena trešdaļa Eiropas Padomes dalībvalstu, kas patlaban būtu 16 valstis.

3. SAVIENĪBAS VĀRDĀ IEŅEMAMĀ NOSTĀJA

Saskaņā ar pastāvīgās komitejas 2019. gada 6. decembrī pieņemto trīsdesmit devītās sanāksmes Rezolūciju Nr. 9 (2019) par Bernes konvencijas finansēšanu un par jaunas pušu obligāto finanšu iemaksu sistēmas izveides ierosināšanu, tika izveidota starpsesiju ekspertu darba grupa, kas palīdzēs sekretariātam iesniegt priekšlikumus par finanšu klauzulu iekļaušanu, grozot Bernes konvencijas pantus, un par Paplašinātā daļējā nolīguma izveidi, ko paredzēts izskatīt pastāvīgās komitejas četrdesmitajā sanāksmē.

Parastais Eiropas Padomes piešķirums Bernes konvencijai gadu gaitā ir pakāpeniski samazinājies tiktāl, ka Bernes konvencijas funkcijas vairs nevar nodrošināt bez pušu būtiskām brīvprātīgām iemaksām, kas arī sarūk. Tādēļ ir būtiski izveidot drošu konvencijas finansējuma avotu.

Priekšlikums grozīt konvenciju, lai iekļautu mehānismu obligātās iemaksas noteikšanai, atbilst vairumā daudzpusējo vides nolīgumu iekļautajiem noteikumiem, tāpēc tas principā būtu jāatbalsta. Tomēr saistībā ar citiem daudzpusējiem nolīgumiem vides jomā parasti pastāv atšķirība starp pamatbudžetu un programmatisko budžetu, un tikai uz pirmo minēto attiecas obligātās iemaksas. Ierosinātais konvencijas grozījums neprecizē, ka izveidojamais mehānisms atbilstu šim precedentam. Ierosinātajā grozījumā nav precizēts arī piemērojamo iemaksu apmērs. Tāpēc Savienībai nevajadzētu atbalstīt grozījumu tā pašreizējā redakcijā, bet gan tiekties balsošanu par šo jautājumu atlikt, lai dotu laiku sarunām ierosinātā grozījuma teksta precizēšanai, tādējādi nodrošinot skaidrību šajos jautājumos.

Ņemot vērā to, cik ilgs laiks vajadzīgs, lai ierosināto grozījumu apspriestu un tas stātos spēkā, ir vajadzīgs arī ātrāks risinājums. Tādēļ Savienībai būtu jāatbalsta priekšlikums izveidot Paplašinātu daļējo nolīgumu, lai puses un valstis, kas nav nolīguma dalībvalstis, var pievienoties šim nolīgumam, ja to vēlas, un tādējādi atbalstīt darbības, kas saistītas ar konvencijas īstenošanu.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, ar kuriem nosaka “*nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu*”.

Jēdziens “*lēmumi ar juridiskām sekām*” ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām, kuras reglamentē attiecīgo struktūru. Tas ietver arī instrumentus, kam nav saistoša spēka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas “*var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu*”².

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Pastāvīgā komiteja ir ar konvenciju izveidota struktūra.

Akti, ko pastāvīgā komiteja tiek aicināta pieņemt, ir akti ar juridiskām sekām. Paredzētie akti atbilstoši konvencijas 6. pantam būs saistoši saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

Paredzētie akti nepapildina un negroza konvencijā noteikto iestāžu sistēmu.

Tāpēc ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Lēmumam, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā, kāds mērķis un saturs ir paredzētajam aktam, attiecībā uz kuru Savienības vārdā tiek ieņemta nostāja. Ja paredzētajam aktam ir divi mērķi vai divi komponenti un viens no tiem ir atzīstams par galveno, bet otram ir pakārtota nozīme, tad lēmums, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, ko prasa galvenais jeb dominējošais mērķis vai komponents.

4.2.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Paredzētā akta galvenais mērķis un saturs attiecas uz vidi.

Tāpēc ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir LESD 192. panta 1. punkts.

4.3. Secinājumi

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam jābūt LESD 192. panta 1. punktam saistībā ar tā 218. panta 9. punktu.

5. PAREDZĒTĀ AKTA PUBLICĒŠANA

Tā kā pastāvīgās komitejas paredzētajiem aktiem ir vajadzīgs Ministru komitejas papildu apstiprinājums, nav lietderīgi tos pēc pieņemšanas publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

² Tiesas spriedums, 2014. gada 7. oktobris, Vācija/Padome, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību (Bernes konvencija) pastāvīgās komitejas četrdesmitajā sanāksmē

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Konvenciju par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību ("konvencija") Savienība noslēdza ar Padomes Lēmumu 82/72/EEK³, un tā stājās spēkā 1982. gada 1. septembrī.
- (2) Saskaņā ar konvencijas 16. pantu pastāvīgā komiteja var pieņemt grozījumus konvencijā, un tie jāiesniedz apstiprināšanai Ministru komitejā.
- (3) Atbilstīgi konvencijas 14. pantam, saskaņā ar kuru Bernes konvencijas līgumslēdzēju pušu pastāvīgā komiteja ir atbildīga par konvencijas piemērošanas pārraudzību un var jo īpaši iesniegt priekšlikumus konvencijas efektivitātes uzlabošanai, pastāvīgā komiteja var nolemt ierosināt Ministru komitejai izveidot Paplašinātu daļējo nolīgumu, lai uzlabotu konvencijas piemērošanu.
- (4) Pastāvīgajai komitejai četrdesmitajā sanāksmē, kas notiks 2020. gada 1.–4. decembrī, ir jāpieņem lēmumi par konvencijas grozīšanu, lai ieviestu finanšu klauzulas, un par to, ka tiek izveidots Paplašināts daļējais nolīgums par fondu, kas paredzēts, lai īstenotu Konvenciju par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību.
- (5) Ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem pastāvīgajā komitejā, jo tās lēmumi būs Savienībai saistoši.
- (6) Sekretariāts ir nācis klajā ar priekšlikumu grozīt konvenciju ar mērķi ieviest finanšu mehānismu, saskaņā ar kuru pastāvīgā komiteja noteiktu pušu obligāto finanšu iemaksu apjomu, lai papildinātu Eiropas Padomes parastā budžeta piešķirumu.
- (7) Saskaņā ar konvencijas 16. pantu šis grozījums stājas spēkā attiecībā uz visām pusēm pēc Ministru komitejas apstiprinājuma un trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad visas līgumslēdzējas puses ir paziņojušas par tā pieņemšanu.
- (8) Sekretariāts ir arī iesniedzis priekšlikumu stiprināt starpvaldību sadarbību Bernes konvencijas īstenošanai, izveidojot Paplašinātu daļējo nolīgumu, kas ietvertu Paplašinātā daļējā nolīguma pušu obligātās finanšu iemaksas.

³ OV L 38, 10.2.1982., 1. lpp.

- (9) Saskaņā ar Eiropas Padomes statūtu 20. panta d) punktu un Eiropas Padomes Ministru komitejas rokasgrāmatas par procedūrām un darba metodēm 2. pantu pēc pastāvīgās komitejas lēmuma ierosinātais Paplašinātais daļējais nolīgums stājas spēkā attiecībā uz visām Paplašinātā daļējā nolīguma pusēm pēc tā pieņemšanas Ministru komitejā ar divu trešdaļu nobalsojušo pārstāvju vairākumu un to pārstāvju balsu vairākumu, kuriem ir tiesības piedalīties Ministru komitejā, un pēc tam, kad ir sasniegts parakstītāju sliekšnis.
- (10) Ņemot vērā to, ka samazinās finansējums, ko nodrošina Eiropas Padomes parastais ieguldījums, kā arī to, ka sarūk pušu brīvprātīgās iemaksas, steidzami ir jāizveido drošs un uzticams finansējuma avots Bernes konvencijas darbībai.
- (11) Konvencijas grozījums, kas paredz ieviest finanšu mehānismu, atbilst tam, kā tiek finansēti citi daudzpusēji nolīgumi vides jomā, un tas nodrošinātu taisnīgu visu konvencijas pušu ieguldījumu. Tomēr ierosinātais konvencijas grozījuma teksts rada neskaidrības attiecībā uz izveidojamo finanšu mehānismu, jo īpaši par to, kā nošķirt pamatbudžetu no programmatiskā budžeta, kā arī par nepieciešamo iemaksu apjomu.
- (12) Atbalstot to, ka konvencijā tiek veikts grozījums, lai ieviestu finanšu mehānisma, jāievēro Līguma 218. panta 2. – 4. punktā noteiktā procedūra.
- (13) Laiks, kas vajadzīgs, lai risinātu sarunas par konvencijas grozījumu un tas stātos spēkā, norāda uz vajadzību pēc ātrāka risinājuma, kas tiktu panākts ar ierosināto Paplašināto daļējo nolīgumu.
- (14) Paplašinātie daļējie nolīgumi paši par sevi nav starptautiski līgumi, bet gan sadarbības veids Eiropas Padomē.
- (15) Ņemot vērā līgumiskās saistības attiecībā uz lojālu sadarbību, tām dalībvalstīm, kuras kļūst par Paplašināta daļējā nolīguma pusēm, būtu jānodrošina, ka šā nolīguma piemērošana atbilst Savienības interesēm Bernes konvencijas kontekstā,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību pastāvīgās komitejas četrdesmitajā sanāksmē, ir šāda:

- ierosināt priekšlikumu atlikt balsošanu par priekšlikumu grozīt konvenciju līdz pastāvīgās komitejas četrdesmit pirmajai sanāksmei;
- atbalstīt priekšlikumu izveidot Paplašinātu daļējo nolīgumu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Komisijai.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*